

WAAR

Leo de eencellige was klein en bijna helemaal doorzichtig, maar wel de grootste in zijn soort.

Leo was wel vijf centimeter lang.

Maar dat was niet het enige wat hem ongewoon maakte.

Nog veel bijzonderder was dat hij kon nadenken. Echt waar!

En Leo kon dingen onthouden.

Geen ingewikkelde dingen, zoals de namen en aantallen van alle dieren in de Oceaan.

Nee, dat soort dingen begreep Leo niet.
Maar hij wist wel de uitweg uit een dool-
hof of waar je het beste kon schuilen als
het stormde in de grote zee.

Leo wist ook wanneer hij moest vluchten
als een ander dier hem voor eten aanzag.

Dat te weten is niet niks voor een
eencellig-vijf-centimeter-groot-bijna-
doorzichtig-dierachtig-dier dat Leo heet.
Maar Leo vond het vooral heel erg lastig
dat hij kon denken.

Hij hield van een eenvoudig leven.

Slapen. Eten. Zwemmen.

De ene dag zwom hij kriskras door alle
gaten van zijn huis. De volgende dag door
het wilde woeste water van de Oceaan.

Denken was nergens voor nodig, vond hij.

Leo had al genoeg aan zijn kop.

Want aan zijn kop bleef van alles hangen.

Grote en kleine dingen.

Van hengelvis tot plasticsoep.

Alles wat je kan vinden in de Oceaan.

Als een spons zoog zijn kop de dingen op.

Raar maar waar!